

[Malchau.]

befordringstillæg, smudstillæg, skurpenge m. m. Forhåbentlig bliver man ikke skuffet i forhåbningen om, at det vil betyde en forenkling. Jeg forudsæ dog, at ordningen, uden at jeg iøvrigt skal kritisere princippet i den, alligevel vil volde ligningsmyndighederne adskilligt besvær, og også, at den vil skabe nogen utilfredshed, især hos de skatteydere, der, på grund af at de i forvejen havde visse tilladte fradrag, ikke får den fulde gavn af fradraget sammenlignet med andre, der ikke i forvejen har haft fradrag og altså derved i virkeligheden får den skattepligtige indkomst nedsat med de 300 kr. fuldtud.

Yderligere rejser der sig det spørgsmål: Hvem er lønmodtager i lovens forstand? Efter dens ordlydende vil pensionister, som også det ærede medlem hr. Bovbjerg var inde på, ikke kunne komme ind under bestemmelsen, idet der tales om løn ved indtægtgivende arbejde. Dette, at pensionisterne er udelukket, er i og for sig beklageligt, da pensionisterne jo beskattingsmæssigt set er stillet ens med de virkelige lønmodtagere, og da deres forhold ikke er væsensforskellige fra, hvad de var, før de blev pensioneret, kun er deres indkomst blevet mindre. Alders- og invaliderentemodtagere falder heller ikke ind under disse bestemmelser. Disse får imidlertid indenfor en vis bestemt indtægtsgrense et vist nedslag i indkomsten ved ansættelsen.

Der kunne være visse spørgsmål, det kunne være ønskeligt og hensigtsmæssigt at stille og få besvaret med hensyn til nyordningen, men tiden tillader ikke dette. Vi er jo, som så ofte før her i landstinget, stillet overfor den situation, at vi skal vedtage en lov i huj og hast. Det er formentlig meningen, at skatteyderne selv i deres selvangivelse skal fradrage de 300 kr., eventuelt det procentvise beløb, der er fradragsberettiget. Nu er det jo sådan, at mange, f. eks. husassistenter, sygeplejersker, landbrugsmedhjælpere, for blot at nævne nogle, der foruden kontant løn får kost og logi, blot anfører pengelønnen og tilføjer: plus kost og logi, idet de måske ikke engang ved, hvad beløbet for disse goder udgør. Jeg går ud fra, ligningsmyndighederne selv foretager eller regulerer fradragsberegningen. Der er jo også adskillige tjenestemænd og andre, som har haft tilladte fradrag for pligtig uniform, for kitler m. m. Det er også et spørgsmål, om disse fradrag nu inkluderes i de 300 kr.

En skatteyder, der ellers ikke kan be-

tragtes som lønmodtager, har måske et eller flere lønede bierhverv — jeg tænker ikke her på honorarer som medlem af bestyrelser —, og han har formodentlig også ret til fradrag, ikke i forhold til hele sin indtægt, men alene for den indtægt, der hidrører fra bierhvervet. Jeg vil forudsætte, bl. a. ud fra de eksempler jeg her har nævnt — der kunne nævnes mange flere —, at ligningsmyndighederne vejledes og instrueres grundigt om alle disse forhold. Det er både i ligningsmyndighedernes og i skatteydernes interesse, for at ordningen kan gennemføres så gnidningsløst som muligt.

De ny regler både med hensyn til det forhøjede forsikringsfradrag og til lønmodtagernes fradrag vil selvfølgelig betyde mindre provenu af skatten såvel for stat som for kommuner. Hvad de sidste angår, ser jeg, at der allerede nu er tale om at forhøje ligningsprocenten i den anledning. Det betyder altså en ændring af fordelingen af skattebyrden, det må man være klar over, og for dem, der kommer til at nyde godt af disse bestemmelser, vil det altså også sige, at det ikke, om jeg må bruge det udtryk, er ren fortjeneste altsammen.

Det var de bemærkninger, jeg ville knytte til enkelte af bestemmelserne i lovforslaget. Til det øvrige indhold af dette, som jeg iøvrigt kan tiltræde, har jeg intet særlig at bemærke, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling og vedtagelse i det høje ting.

Gudiksen: Jeg vil gerne begynde med at gøre et par bemærkninger til en udtalelse i det ærede medlem hr. Alfred Kristensens udmærkede tale, en udtalelse, der gik ud på, at han ønskede, at der snart skulle tages fat på den store gennemgribende revision af vor skattelovgivning. Nu er jo skattekommissionens arbejde færdigt, og dens betænkninger foreligger. Der mangler kun resultater fra grundskyldskommissionen, som i løbet af kort tid sikkert skulle blive færdig med sit arbejde. Når grundskyldskommissionen er færdig, kan ministeriet efter min formening udarbejde skattelovsforslag og den højtærede finansminister kan fremsætte dem. I denne forbindelse vil jeg spørge, om det ikke var klogt at fremsætte disse lovforslag først i landstinget. I landstinget sidder en række skatterådsformænd, og der sidder en del ligningsrådsmedlemmer, som også har forstand på skattepørgsmål. Var det ikke en idé? Jeg henstiller til den højtærede minister at lade dette gå videre, så at lovfors-